

Expedient: 251/13

El Consell Tributari, reunit en sessió de 30 d'abril de 2014, coneixent dels recursos presentats pel senyor ACG, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE HECHO

1.- En data 28 de abril de 2011 la Sra. MMCE, en nom i representació del Sr. ACG, interposa recurs d'alçada contra la providència de constrenyiment, número de rebut ET-2011-6-....., girada per falta de pagament de la liquidació de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana meritada per l'adquisició de l'immoble situat al carrer Cardenal Sentmenat, 23, planta baixa, fruit d'una operació simultània d'augment i reducció de capital de la societat T, SL.

Al·lega nul·litat de la providència de constrenyiment i de la liquidació original de la qual porta causa, per error en la identificació del subjecte passiu.

2.- El 20 de juliol de 2011 el recurrent interposa recurs contra la diligència d'embargament, número de rebut EB-2011-6-12-..... Amés de reproduir les al·legacions del recurs anterior al·lega, que l'empara de l'article 224.3 de la Llei general tributària s'hauria d'haver suspès el deute quan es va presentar el recurs contra la providència de constrenyiment i en conseqüència la diligència d'embargament és improcedent i s'ha de reputar nul·la de ple dret.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

Únic.- La qüestió central que es planteja en aquest recurs és la de determinar si el recurrent és el subjecte passiu del IIVTNU meritat per la transmissió de la meitat indivisa de la finca situada en el Carrer, produïda en el marc d'una operació de reducció de capital de la societat "T, SL", de la qual el recurrent era soci, duta a terme el dia 1 d'octubre de 2007 i precedida d'un augment d'aquest capital efectuada el mateix dia.

Com és ben sabut l'IIVTNU és un impost que grava l'increment del valor dels terrenys que es posa de manifest com a conseqüència, entre d'altres, de la transmissió dels

terrenys, essent el subjecte passiu del mateix el transmetent o l'adquirent de l'immoble, segons que la referida transmissió es produeixi a títol oneros o a títol lucratiu (arts. 104 i 106 del TRLRHL)

Doncs bé en el cas que ens ocupa, la transmissió de la finca de referència fou una transmissió a títol oneros, passant del seu propietari inicial (la societat transmetent) al recurrent (el soci adquirent) mitjançant la reducció de capital al·ludida; la qual cosa té com a conseqüència que el subjecte passiu de l'IIVTNU meritat no era el recurrent, sinó la societat, com aquell encertadament al·lega.

En efecte, el negoci jurídic en el qual s'inscrivía la transmissió de la finca situada a, fou, com hem dit, la reducció de capital que efectuà la societat "T, SL", i que, segons resulta documentada, fou una reducció de capital que tenia com a finalitat l'anomenada "restitució d'aportacions", prevista en els arts. 80 i 81 de la LSRL, aleshores vigent (actuals arts. 329 i 330, i arts. 331 a 333 del TRLSC).

Aquest negoci jurídic (aquesta operació de reducció) es desplegà, a l'empara d'aquests articles, en síntesi, de la manera següent:

- a) La reducció de capital va venir precedida d'un augment de capital xifrat en 999,32 Euros representat mitjançant la creació de 166 participacions de 6,02 Euros de Valor nominal cadascuna, cap de les quals va ser assumida pel recurrent, qui ja era soci amb anterioritat a aquest augment, la qual cosa fa que aquest augment sigui irrellevant per a l'anàlisi del cas que ens ocupa, (aquest augment, però deixà fixat el capital social en 4.009,32 Euros).
- b) Seguidament es procedí a una reducció de capital xifrada novament en 999,32 Euros, mitjançant l'amortització de 166 participacions de valor nominal 6,02 Euros, 83 de les quals pertanyien al recurrent i les 83 restants a un altre soci (el capital quedà fixat aleshores en 3.010 Euros).
- c) Aquesta amortització de les participacions implicava necessàriament que els socis afectats rebessin, no el valor nominal de les participacions amortitzades, sinó el valor real de les mateixes, en la pràctica molt superior, perquè acumulava òbviament la part proporcional de les reserves de la societat.

- d) La satisfacció d'aquest valor es produí, no en diners, sinó mitjançant l'entrega de diversos immobles de la societat als socis que havien vist amortitzades les seves participacions, i entre aquests immobles es trobava la finca de referència.

D'això ha de quedar clar que el negoci jurídic dut a terme fou un negoci amb virtualitat translativa del domini i a més de caràcter oneros.

Convé advertir que la onerositat del títol translatiu no és una qüestió d'ordre quantitatiu que en aquest cas hauria de contrastar el valor nominal de les participacions i el valor, molt superior rebut a canvi.

Sens perjudici d'haver de destacar que el valor que les accions o participacions d'una societat atorga als seus titulars no té res a veure amb el valor nominal, sinó a la part del patrimoni social que representin, cal dir que l'onerositat, o el caràcter lucratiu, d'una transmissió és una circumstància de caràcter estructural.

El títol oneros és el que concorre en un negoci quan la pèrdua que per a cada part suposa la prestació que ha de realitzar es veu compensada o coberta (reemplaçada) patrimonialment amb el benefici que adquireix a costa de l'altra part. El títol oneros implica intercanvi de béns o drets, sens perjudici de la seva exacta equivalència, mentre que el títol gratuït és el que concorre en un negoci en el qual només hi ha benefici per una part sense contraprestació.

I és clar que en una reducció de capital, com en un augment, sempre hi ha un intercanvi: accions o participacions pels béns o drets transmesos a canvi.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs i anular la liquidació impugnada.